

Discussion of Sanskrit (Literature) in Utkala-Odisha

——
उत्कलेषु संस्कृतग्रन्थाः

——
Document Information

Text title : Discussion of Sanskrit (Literature) in Utkala/Orissa

File name : utkaleShusaMskRRitacharchchA.itx

Category : misc, sahitya, article, pradIptakumArananda

Location : doc_z_misc_general

Author : (Copyright) Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

Transliterated by : Pradipta Kumar Nanda

Proofread by : Pradipta Kumar Nanda

Acknowledge-Permission: (Copyright) Pradipta Kumar Nanda

Latest update : May 15, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 15, 2021

sanskritdocuments.org

उत्कलेषु संस्कृतयथ्या

लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

सुरभुपरसभोद्रे भोगभोक्ष्यैकदात्रे
नवनिधिगुणधात्रे स्वात्मविज्ञानगोप्त्रे ।
सरलमधुरवद्रे लोकाकल्याणकर्त्रे
विपुलसुखविधात्रे संस्कृताय प्राणामः ॥

उत्कलीयाः संस्कृतप्रियाः । संस्कृतं सार्वभौमिकम् । अमरभाषा-समुज्ज्वलं संस्कृतं न कस्यापि विशिष्ट-
जातेरुपकारकं नापि सांप्रदायिकत्वेन परिचितम्, अपितु समेषां मानव-जातीनां मंगलं विधातुं सर्वसमर्थमिति
नातिशयोक्तिः । संस्कृतेषु सर्वाद्यौ संगीतशास्त्रं विचार्यते । रसस्वरूपं संगीतम् । यं पीत्वा कृतकृत्यो जायते
जनः । भारतीय-संस्कृतौ संगीतस्य स्थानं यरमं परमञ्च । कला-साहित्य-क्षेत्रे संगीतस्य प्राधान्यता दरीदृश्यते
। जनश्रुवने संस्कृतिक्षेत्रे संगीतस्य मडती आवश्यकता वर्तते । छन्दोवद्धं पद्यात्मकं लय-तालयुक्तं संगीतं
वाध-नृत्यादिभिः लोलायितम् । उत्कलीय-आर्य-अनार्य-जनजातीनां सर्वेषां संगीतक्षेत्रे अवाधप्रवेशः । ते
स्व-स्व भाषामाध्यमेन भावानुकूलं संगीतं रचयन्ति,परिवेषयन्ति य ।

संस्कृतभाषायां संगीतक्षेत्रे मडाकवि-जयदेवः सर्वाद्यौ सुपरिचितश्चिरनमस्यः, विश्वप्रसिद्ध उत्कलीयः । तन्निर्मितं
गीतगोविन्दं न केवलं श्रीमन्दिरे अपि तु षिलेषु भारतवर्षेषु धर्मग्रन्थरूपेण विवेचितम् । पुरा श्रीजगन्नाथमन्दिरे
देवदासी-नृत्यप्रथा प्रचलिता आसीत् । नृत्येन सह संगीतमनिर्वार्यमिति मनसि निधाय मडाप्रभोः श्रीजगन्नाथस्य
श्रीकृष्णस्वरूपं ध्यायं ध्यायं तन्निर्देशेन य कोमलकान्तपदावलिभिः सुसज्जितं जयदेवो गीतगोविन्दं रचितवान् ।
पश्चात् परवर्तिनो बद्धपरिकराः कवयः संगीतक्षेत्रे प्रविष्टाः । सङ्गलीभूताश्च । समुत्पन्नेषु कविषु केषांयन नामानि
अत्र न विस्मर्तव्यानि ।

कवियन्द्र-राय-दिवकर-मिश्रेण निर्मितं तत्पृष्ठपोषक-गजपति-पुरुषोत्तमदेव-नाम्ना भाषितं दशसर्ग-विशिष्टं
“अभिनव गीतगोविन्दम्”, पञ्चदश-शताब्द्यां राय-रामानन्देन लिपितं “जगन्नाथवल्लभ” -नाटकम्,
जयदेवाचार्यस्य “पीयूषलहरी” - ऐकाङ्किका, यतीन्द्र-रघुत्तम तीर्थस्य “मुकुन्दविलास” -मडाकाव्यम्,
कृष्णदासकृत-“गीतप्रकाशः”, नित्यानन्दकविकृत “शिवलीलामृतम्”, तद्वृत्त-“ श्रीकृष्णलीलामृतम्”, शतदेव-
मिश्रस्य “मुदितमाधवम्”, अनादि-मिश्रस्य “मणिमाला” -नाटिका-“ डेलिकल्लोबिनी” - “रसगोष्ठी” रूपकानि
प्रसिद्धानयोग्यानि भवन्ति । षोडश-शताब्द्यां भोगल-साम्राज्ये सुपरिचित-आकवर-सभापण्डितः संगीतज्ञः

कृष्णदास अज्जेना मडापात्रः “गीतप्रकाशं” रचितवान् । तस्मिन् समये लखन मिश्रस्य “संगीतकल्पलता”, हरिचन्दनस्य “संगीत-मुक्तावली”, समदश-शताब्द्यां रघुनाथ रथस्य “नाटयमनोरमा” “संगीतार्णव-चन्द्रिका”, नारायण मिश्रस्य “संगीतसरणिः”, कवियन्द्र-पुरुषोत्तम-मिश्रस्य “तालसर्वस्वः”, शागद्वैवस्य “संगीतरत्नाकरः”, पारलाभेमुण्डिराज-गजपति-जगन्नाथ-नारायणदेवस्य “संगीतनारायणः”, पद्मनाभ-नारायण-देवस्य “तालसर्वसारसंग्रहः”, “यतुर्दण्डिप्रकाशिका” - “रागचित्रादीनि” संगीत-पुस्तकानि रससिक्तानि सन्ति । अष्टादश-शताब्द्यां गोविन्द-कविभूषण-सामन्तरायस्य “समुद्भवाधव” -नाटकम्, कमल लोचन भङ्गरायस्य “संगीत चिन्तामणिः”, “गीतमुकुन्दम्”, प्रजयुवविलासादीनि संगीत-शास्त्राणि य समुद्भवानि । काव्यालंकार-नाटक-श्लोक-कवि-क्षेत्रेषु गंजाम-मण्डलाधिप-शेरगड-राज्याधिपति-जनार्दन-प्रोत्साहित-कविना शितिकंठेन द्वादशशतकविशिष्टे “गीतसीतावल्लभम्” मडाकाव्यं प्रस्तुतम् । द्वादशशताब्द्यां कोणार्क-सूर्य-मन्दिरनिर्मातृ नरसिंह देवस्य सभाकविना विद्याधरेण “अकावलीनाटिका” विनिर्मिता । विश्वप्रसिद्ध-विश्वनाथ कविराजेन “साहित्यदर्पणः”, “चन्द्रकला” नाटिका-अन्यानि बहुग्रन्थरत्नानि संपादितानि । यण्डिदासेन “काव्यप्रकाशदीपिका” विनिर्मिता । साम्बि-विग्रहिक-मडामहोपाध्याय-सामन्तचन्द्रशेखरेण “सिद्धान्तदर्पणः” संपादितः । कृष्णानन्द-साम्बि-विग्रह-मडापात्रेण “सदृष्टयानन्द” -मडाकाव्यं विरचितम् । राधामोहन बड्डिसिना “भारत भ्रमण” -काव्यमकारि । साहित्य क्षेत्रे कवियन्द्र-भुवनेश्वर रथस्य “लक्षणा परिणयः”, वीरभलभद्रपुर शासन निवासिनः मधुसूदन तर्क वाचस्पतेः “उनुमत्सन्देशः”, “तारा शशांकः”, “मायाशवरी”, “लक्ष्मीशतकं”, “गजशतकं”, “सोमनाथ-शतकानि य प्रसिद्धाः ग्रन्थाः । पुरी-सदाशिव-संस्कृत-संस्थानस्य प्रतिष्ठापकेन अध्यक्ष चरेण आचार्य हरिहर दाशेन य बहुग्रन्थाः विरचिताः । त्रिगिरिआ-निवासिना भुवनेश्वर-मिश्र-अपराज-महोदयेन “आनन्द-वृन्दावन-यम्पूः” संकलितः । मडामहोपाध्याय सदाशिव मिश्रेण “यन्त्र यम्पूः”, “कल्याणपत् धर्मसंग्रहौ” य विरचितौ । सदाशिव-संस्कृत-मडाविद्यालय-भूतपूर्वाध्यक्षेण विश्वनाथ-मडापात्रेण “काञ्ची विजयः”, “सरस्वती विलासः”, “सावित्री परिणयः” प्रमुखाः ग्रन्थाः विलिखिताः । गोपबन्धु विद्याभूषणेन “रुद्रद्वारः”, “कन्योद-राजवंश चरितम्”, “माठरवंशः” ग्रन्थाः संकलिताः । कविशेखर-आर्त्तत्राण-मिश्रेण “काशीशतकं”, “पादुकाविजयः” प्रस्तुतम् । सुदर्शन-पाठिना “दीपिका नाटकम्”, “सिंहल विजय नाटकम्”, “करुणा पारिजातः”, “पादुकाविजयः” श्यादीनि नाटकानि लिखितानि । ब्रह्मपुर-निवासिना अनन्त-त्रिपाठिना “निबन्धमाला”, “लावण्यवती” - “वैदेडीश विलासयोः संस्कृतानुवादाश्च “ संपादिताः । पण्डित-प्रबोध-कुमार-मिश्रेण “मलय दूतम्”, “स्वप्नदूतम्”, “अन्दिन आत्मकथा” द्वि ग्रन्थाः विरचिताः । अतदतिरिक्ता अर्वाचिनेषु गोपीनाथ-मडापात्रस्य “कालिदास कवितारस-माधुरी”, “जगन्नाथाष्टकम्”, “दीनबन्धवष्टकम्”, कालिदासाष्टकानि अनुपमानि सन्ति । जगन्नाथ रथस्य “अनुभूति शतकम्”, गोविन्दचन्द्र मिश्रस्य “जयदेव प्रशस्तिः”, हरिहर नन्दस्य “सिद्धान्त कौमुदी टीका”, उरेकृष्ण महतावस्य “याज्ञिक विजयम्”, चन्द्रशेखर मिश्रस्य “जगन्नाथ शतकम्”, जयकृष्ण मिश्रस्य “मातृमुक्ति मुक्तावली”, आनाम्बर आचार्यस्य “उन्मुक्त राजानः चरितम्”, सीतादेवी भाडंगायाः “अरण्यरोदनम्”, विश्वनाथ वर्मणः “श्रीवर्म रुक्मिणी परिणयः”, राधानाथ रायस्य “भारती वन्दना”, वाठरी बन्धु नन्दस्य “मनोदूतम्”, ध्यानिधि मिश्रस्य “सूर्यदूतम्”, नीलकंठ वाचस्पतिनः “गंगाधर यम्पूः”, सुदर्शन मिश्रस्य “सुदर्शानन्द यम्पूः”, गोपीनाथ दाशस्य “श्रीदाश पुष्पाञ्जलिः”, मदनमोहन करस्य “ग्रहयाग

पद्धतिः”, त्रिविक्रम पतिनः “गोपबन्धु स्मृतिः”, जगन्नाथ रथस्य “नागरिकमुद्बोधनम्”, विषकंठ वायस्पतिनः “वाणीविलासः”, कामाक्षी प्रसाद शर्मणः “कामाक्षी स्तोत्र रत्नमाला”, लडुकेश्वर शतपथिनः “कालिदास दशकम्”, गोपीनाथ रथस्य “विधिविडम्बनम्”, कृष्णयन्त्र आचार्यस्य “सुकवि मडिमा”, गुणनिधि त्रिपाठिनः “पुरुषोत्तम माडात्म्यम्”, कुरामणि पाठिशर्मणः “नियति” पत्रिकायां लिखित-श्लोकाः, गणेश्वर रथस्य “विंशतिराज्यतनम्”, आनन्द मडापात्रस्य “श्रीराधिका प्रपत्तिः”, वासुदेव मडापात्रस्य “सावित्री परिणयम्”, रमाकान्त मिश्रस्य “मडात्मागान्धीः”, उद्रेकृष्ण शतपथिनः “उविशतकम्”, “गंगाजल दूषितम्”, वनमालि-विश्वालस्य “ऋतुपर्णा”, “जिजिषिषा”, “विवेकलहरी”, “व्यथा”, “दारुभ्रम”, “प्रियतमा” -प्रमुखाः ग्रन्थाः, केशव यन्त्र दशस्य “प्राण्य प्रदीपम्”, “उदयेश्वरी”, “मडातीर्थम्”, “अलका”, “एशा”, “मित्र पुलिनम्”, “प्रतिपत्”, “निकषा”, “ऋतम्”, “विसर्गः”, “शशिरेषा”, “Oंशान्तिः”, प्रमुषाश्च बहुग्रन्थाः, उद्रेकृष्ण मेडेरस्य भवद अनुवादित-ग्रन्थाः, प्रदीप नन्दस्य “श्रीक्षेत्रसुधानिधिः”, “श्रीजगन्नाथ दर्शनम्”, “भक्तिनिर्जरिणी”, “शिवाख्यन प्रदीपाः” ग्रन्थाः, द्विगम्बर मडापात्रस्य “उत्कलोदयः”, “सुरेन्द्र चरित मडाकाव्यम्”, “ऋतुयकम्”, “भवते रोयते यथा”, “रंगरुचिरम्”, “व्यस्तरागम्” ग्रन्थाः, वैकुण्ठ विदारिनन्दस्य “शरणागति स्तोत्रम्” मडामडोपाध्याय-पण्डित-गोविन्द यन्त्र मिश्रस्य “श्रीसारला शतकं”, “वैजयन्ती शतकं”, “प्रसेन विजय यम्पूः”, “श्रीराम लीलामृतम्”, “वदनयन्त्र-प्रकाशिका” द्यो ग्रन्थाः, प्रमोद यन्त्र मिश्रस्य “उत्कलगौरवम्”, “अन्योक्ति पञ्चाशिका”, “मूर्धशतकं”, “व्योमयान शतकं”, “यन्द्रदूतम्”, यान्यानि काव्यरत्नानि य सन्ति । उपर्युक्ताः संस्कृतज्ञाः उत्कलेषु शास्त्रिय-काव्य-संगीत-नाटक-अलंकार-गान्धर्व-ओकाङ्किका-अभिनय-कला-संस्कृति-साहित्यादि-क्षेत्रेषु प्रशंसनीया भवन्ति ।

वैदिकक्षेत्रे अथर्व वेदस्य “पैपल्लाद शाभा” उत्कलेषु संगृहीता । लौमि-सोमवंश-राजत्वसमये मुरारिकविना “अनर्घ राघव” -नाटकं प्रणीतम् । आचार्य-शतानन्देन “भास्वती” प्रकाशिता । तदतिरिक्तौ तेन “शतानन्द रत्नमाला”, “शतानन्द संग्रहः” -नामकौ ग्रन्थौ विरचितौ । पुरुषोत्तमदेवस्य राजनि वैष्णवधर्मो विस्तारितः । अस्मिन् समये धर्म-प्रचार-क्षेत्रे श्रीधरस्वामी, रघुत्तम तीर्थः, आनन्दगिरिः, राय रामानन्द-प्रमुखाः उत्कलीयाः वरेण्या-वैष्णवाः स्व स्व कार्याणि संपादितवन्तः ।

तक्षशिलायाः प्रधानाचार्यो माध्यमिकवादि-बौद्धनेता नागार्जुनोऽपि उत्कलीयः एति औत्तिसासिका निरुपयन्ति । पुरीमण्डलमण्डितः आर्या सप्तशत्याः लेखको गोवर्धनाचार्यः प्रसिद्धः । तदतिरिक्ताः नीलाम्बर आचार्य-उदयनाचार्य-अलभद्राद्यो विद्वांसः उत्कलजन्नी कृतार्थीकृतवन्तः । धर्मशास्त्रक्षेत्रेषु गंगवंश-युगीयाः वाजपेयिनः अत्राण्यः । तेषु भारद्वाजगोत्र-शम्भुकर वाजपेयी प्रसिद्धः । तत्कृतिषु “अग्निोत्र डोमपद्धतिः”, “अग्निोत्रडोमः”, “प्रायश्चित पद्धतिः”, “दर्श-पौर्णमासेष्टि पद्धतिः”, “दुर्बलकर्म पद्धतिः”, “निरुठ पशुयाग पद्धतिः”, “स्मार्तरत्नावली”, प्रमुखाः ग्रन्थाः विश्व-प्रसिद्धाः । “शम्भुकर पद्धतिः” अस्य मडान् धर्मशास्त्रिय-ग्रन्थः । त्रयोदश-शताब्दीय-विद्याकर वाजपेयिना अष्टभागात्मको नित्यारार पद्धतिर्विनिर्मिता । अधुना ऐसिआटिक् सोसाइटी द्वारा प्रकाशिता य । विद्याकरस्य प्रियशिष्य-रामयन्त्र वाजपेयिना नैमिष्यारण्ये बहुकालं संन्यस्य बहुग्रन्थाः विरचितः ।

मडाराज-पुरुषोत्तम-देवेन “अभिनव गीतगोविन्दम्”, “मुक्तिचिन्तामणिः”, “गोपालार्चनपद्धतिः”, “नाममालिका”, “आनन्दविलासः”, “दशग्रीव वधः”, “जानकी प्रमोदः”, “कुवलयाम्बररितम्”, “अभिनव वेणीसंडारम्”, “दुर्गात्सवः”, “भुवनेश्वरी पूजा”, अेवमन्ये ग्रन्थाः विरचिताः । विंशति-सर्गात्मकं “दशग्रीव वध” -नाटकं कवीन्द्र-मार्कण्डेयस्य कृतिरिति केचन मन्यन्ते । तेन पुरुषोत्तमदेवस्य नाम्ना ललितम् ।

पञ्चदश-शतकस्य मुकुन्ददेवस्य सभापण्डितेन कृष्णदास-अज्जेना-महापात्रेण “गीतप्रकाशः” ग्रन्थो विरचितः । पुरुषोत्तम-मिश्रेण “नीलाद्रिनाथ-शतकम्”, नैषधरित टीका-प्रसूतं “भागवत मडकाव्यम्”, “रामचन्द्रोदय काव्यम्”, संगीतनारायणानीनि बहुशास्त्राणि विरचितानि । अष्टादश-शताब्दि-मण्डित-पण्डित-कौण्डिन्य-गोत्रिय-रघुनाथ-दाशेन बहुग्रन्थाः संकलिताः । तेषु “भट्टीकाव्य-टीका”, “साहित्य-भूषणम्”, “वृत्तावलिः”, “कालनिर्णयः”, “श्राद्धनिर्णयः”, “उत्पात तरंगिणी”, “न्याय रत्नावलिः”, “रघुवंश टीका”, “अमरकोशटीका”, “काव्यप्रकाश टीका”, “शिशुपालवध टीका”, “वनदुर्गा पूजा”, “अर्द्धमान प्रकाशः”, “कारक निर्णयः”, “वैद्य कल्पलता”, “सार सिद्धान्त संग्रह” ष्याः व्याकरणग्रन्थाश्च प्रसिद्धाः वर्तन्ते । उरुकृष्णपुर शासन-निवासिना गदाधर-राजगुरुणा “गदाधरपद्धतिः” संपादिता । अष्टादशाध्यायविशिष्टोऽयं ग्रन्थः संप्रति अष्टाध्यायविशिष्टतया उपलभ्यते ।

नाटकक्षेत्रे भट्टनारायणः श्रेष्ठनाटककारः । तेन “वेणीसंडार” -नाटकं विलिखितम् । राज्ञः कपिलेश्वरस्य “परशुराम विजयः”, नारायणानन्दस्य “श्रीरामचन्द्रानन्दम्”, ञ्णवदेव- पुत्रस्य द्वितीय जयदेवस्य “पीथूष लडरी नाटिका”, “वैष्णवामृत नाटकम्”, य प्रमुपानि सन्ति ।

अभिधान-क्षेत्रे पुरुषोत्तमदेवस्य “त्रिकाण्ड शेषः”, “डारावली”, मेदिनीकरस्य “मेदिनी” कोशाः श्रेष्ठाः । व्याकरण-क्षेत्रे मार्कण्डेय मिश्रस्य “प्राकृत सर्वस्वः”, जुमरस्य “जुमर व्याकरणम्”, रामभद्रस्य “सिद्धान्त चन्द्रिका”, अनुभूति स्वरुपाचार्यस्य “सारस्वत व्याकरणम्”, “प्रबोध चन्द्रिका” दीनि दृष्टिपथे विलसन्ति ।

तन्त्रग्रन्थेषु “उड्डियान तन्त्रम्” “उडभास्वर तन्त्रम्” “उड्डिश” तन्त्राणि य उत्कलेषु विनिर्मितानि । अन्येषु तन्त्रग्रन्थेषु गोदावर मिश्रस्य “यन्त्र चिन्तामणिः”, “शारदार्यन पद्धतिः”, पुरुषोत्तमदेवस्य “भुवनेश्वरी पल्लवः”, “प्राकृत यण्डी”, विधाधर बाजपेयिनः “शक्ति प्रतिमा प्रतिष्ठा”, वर्द्धन महापात्रस्य “दुर्गात्सव चन्द्रिका”, वासुदेव रथस्य “भुवनेश्वरी प्रकाशः”, लक्षेश्वर रथस्य “ज्ञानावली” तन्त्राणि य स्मर्तव्यानि ।

दर्शनक्षेत्रेऽपि उत्कलीया धुरन्धरा आसन् । ज्ञानसिद्धेः कर्ता ष्ण्ड्रभूतिः, बौद्ध-दार्शनिको धर्मकीर्तिः, नागार्जुनायश्च उत्कलीय- सन्तानाः आसन् । श्रीधरस्वामिनः “गीता-भागवत टीका” प्रसिद्धे । वामेश्वर-रेमुणा-भूमिगौरवस्य अलदेव विधाभूषणस्य अज्जमसूत्रोपरि “गोविन्दभाष्यम्” प्रसिद्धम् । अतदतिरिक्तं तेन “अैश्वर्यकादम्बिनी”, “प्रमेय रत्नावली”, “लघुभागवतामृतम्”, “काव्यकौस्तुभः”, “विष्णुसडस्रनाम भाष्यम्”, “सिद्धान्त-तरत्तम्”, “भगवद्गीताभाष्यम्”, वेदान्त स्यमन्तकाद्यः बहुग्रन्थाः विरचिताः । जगन्नाथ रथस्य “जैनदर्शनम्”, लोकनाथ शास्त्रिणः “सिद्धान्त मुक्तावली टीका”, दामोदर महापात्रस्य “सर्वदर्शन कौमुदी”, “योगतत्त्व वारिधिः”, प्रोन्नीलकंठ-शतपथिनः “सामान्य-दर्शनम्”, “दर्शनेषु तत्त्वयतुष्टयम्”, शिवार्चनपद्धत्याद्यो

ગ્રન્થા અનુપમાઃ । પ્રોઃ પ્યારીમોહન પટ્ટનાયકસ્ય “ન્યાય પરિભાષા”, “ન્યાયસૂત્ર વાત્સ્યાયન ભાષ્યસ્ય રૈખિક પ્રતિનિરૂપણમ્”, “વૈશેષિકસૂત્રોપસ્કારસ્ય રૈખિક પ્રતિનિરૂપણમ્”, “મીમાંસા પરિભાષાયાઃ રૈખિક પ્રતિનિરૂપણમ્”, “સાંખ્યકારિકાયાઃ રૈખિક પ્રતિનિરૂપણમ્”, “વેદાન્તસારસ્ય રૈખિક પ્રતિનિરૂપણમ્” ઇત્યાદ્યો ગ્રન્થાઃ પ્રસિદ્ધાઃ રેખાચિત્રપરકાઃ સન્તિ । પ્રોઃ પ્રલય કુમાર નન્દસ્ય “યોગલક્ષણ-વિમર્શઃ”, “અક્ષપાદીય-કણાદીય-દર્શનયોઃ જાતિસ્વરૂપવિમર્શઃ” ઇતિ દ્વૌ ગ્રન્થૌ પ્રસિદ્ધૌ ।

ગવેષણાક્ષેત્રે ડૉ સત્યનારાયણ રાજગુરુઃ, કેદાર નાથ મહાપાત્રઃ, ઐતિહાસિકો વિનાયક મિશ્રઃ, પણ્ડિત નીલકંઠ દાશઃ, કૃષ્ણચન્દ્ર રાજગુરુઃ, અધ્યાપક-ભગવાન-પણ્ડાદયઃ ઉત્કલીય-વિદ્વાંસઃ અગ્રગણ્યાઃ રાજન્તે । કેચન ઐતિહાસિકાઃ કાલિદાસ-દિગ્નાગૌ, ઉત્કલીયૌ ઇતિ સમામનન્તિ, તન્મૃગ્યમ્ । અન્તતો ગત્વા સંસ્કૃત પ્રતિ ઉત્કલીયાનાં અવદાનં ચિરસ્મરણીયં ન વિસ્મરણીયમિત્યુક્ત્વા લેખં સમાપયામિ । અલમતિવિસ્તરેણ । જયતુ સંસ્કૃતમ્ । જયતુ ઉત્કલમ્ । જયતુ ભારતમ્ ।

— લેખકઃ - નન્દપ્રદીપકુમારઃ

સહાયકગ્રન્થાઃ -

૧- A History of Sanskrit Literature. Macdonell 1899

૨- History of Sanskrit Literature. Dr. S N Dasgupta and Dr. S.K De 1941

૩- The Literature of Orissa vol-2 W W Hunter

૪- Descriptive Catalogs of Sanskrit Manuscripts in the Collection of the Asiatic Society of Bengal.

૫- Bihar and Orissa Research Society, Odisha Acedemy.

૬- Inscription of Orissa. Vol-1, 2 and 3 Prof- S N Rajguru

૭- Govardhan Acharya and Udayana Acharya-Kedarnath Mohapatra O. H.P. J. Vol-7

૮- Kabi Udayanacharya, Jhankar 3rd year 6th vol

૯- ઓડિશા સાહિત્ય કુ ઉત્કલીય સંસ્કૃતિર દાન- કેદારનાથ મહાપાત્ર, ઓડિશા સાહિત્ય એકાદેમી ભુવનેશ્વર, ૧૯૮૨

૧૦- The contribution of utkal to Sanskrit literature. Dr. K.B.Tripathy

૧૧- સંસ્કૃત સાહિત્યર ઇતિહાસ- ડૉ ગોપીનાથ મહાપાત્રઃ

૧૨- ઓડિશારે સંસ્કૃત ચર્યાર પરંપરા- ઓડિશા સાહિત્ય એકાદેમી-૧૯૮૨

Written by Dr. Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orisa pknanda65 at gmail.com

——
Discussion of Sanskrit (Literature) in Utkala-Odisha
pdf was typeset on May 15, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

